

JĘZYK ANGIELSKI

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA W GIMNAZJUM W WOJKOWICACH

Jestem oceniany w skali 1- 6 oraz ocenami wspomagającymi A i D , gdzie:
A – za aktywność na lekcji, krótką odpowiedź , krótką pracę domową
D – brak aktywności , brak zadania domowego, niewykonywanie poleceń nauczyciela

INFORMACJE OGÓLNE : ZA CO JESTEM OCENIANY?

1. **Odpowiedzi ustne** - należy tutaj rozumieć odpowiedzi z 3 ostatnich lekcji (z uwzględnieniem czytania i tłumaczenia). Uczeń może być pytany od 1 – 3 razy w ciągu semestru.
2. **Kartkówki** – mogą być zapowiadane i niezapowiadane. Uczeń ma prawo do poprawy kartkówki – ale tylko niezapowiedzianej. Termin ten ustala z nauczycielem. Kartkówkę można poprawiać tylko jeden raz.
3. **Sprawdziany , testy** – w ciągu semestru przewiduje się od 2 – 4 większych testów. Testy są zapowiadane minimum tydzień wcześniej. Jeśli uczeń jest nieobecny na teście musi go uzupełnić w ciągu 2 tyg. od oddania sprawdzianów przez nauczyciela. Ostateczny termin poprawy uczeń ustala z nauczycielem. Jeżeli nie zgłosi się w wyznaczonym terminie- z nieusprawiedliwionych przyczyn , otrzymuje wówczas ocenę niedostateczną.
4. **Ćwiczeniówka , prace domowe** – uczeń ma obowiązek uzupełniać ćwiczeniówkę oraz prace domowe na bieżąco zgodnie z zaleceniami nauczyciela. Brak pracy domowej nie zgłoszony przed lekcją a stwierdzony przez nauczyciela to ocena niedostateczna.
5. **Aktywność** – uczeń otrzymuje za pracę na lekcji oceny A i D. Za trzy oceny A otrzymuje się ocenę bardzo dobrą , natomiast za trzy oceny D otrzymuje się ocenę niedostateczną.

W klasie trzeciej – programowo najwyższej (ze względu na egzamin gimnazjalny) na ocenę semestralną i końcoworoczną mają również wpływ prace dodatkowe zadawane przez nauczyciela.

1. Przyjmujemy następujący sposób ustalania oceny ze sprawdzianu pisemnego:

- 0% - 29% poprawnych rozwiązań – niedostateczny,
- 30% - 49% poprawnych rozwiązań – dopuszczający,
- 50% - 74% poprawnych rozwiązań – dostateczny,
- 75% - 89% poprawnych rozwiązań – dobry,
- 90% - 100% poprawnych rozwiązań – bardzo dobry,
- co najmniej 90% poprawnych rozwiązań + zadanie dodatkowe – celujący,

lub

- 0% - 29% poprawnych rozwiązań – niedostateczny,
- 30% - 49% poprawnych rozwiązań – dopuszczający,
- 50% - 74% poprawnych rozwiązań – dostateczny,

- 75% - 85% poprawnych rozwiązań – dobry,
- 86% - 95% poprawnych rozwiązań – bardzo dobry,
- 96% - 100% poprawnych rozwiązań – celujący;

2. Przyjmujemy następujący sposób ustalania oceny z kartkówki:

- 0% - 29% poprawnych rozwiązań – niedostateczny,
- 30% - 49% poprawnych rozwiązań – dopuszczający,
- 50% - 74% poprawnych rozwiązań – dostateczny,
- 75% - 85% poprawnych rozwiązań – dobry,
- 86% - 100% poprawnych rozwiązań – bardzo dobry,

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ• TO ZASTOSOWANIE TAKICH KRYTERIÓW EGZEKOWANIA WIEDZY I UMIEJĘTNOŚCI, KTÓRE UWZGLĘDNIAJĄ MOŻLIWOŚCI I OGRANICZENIA – DYSFUNKCJĘ – ORAZ MOCNE STRONY ROZWOJU I FUNKCJONOWANIA DZIECKA.

1. Indywidualizacja pracy w klasie szkolnej.

W myśl postulatu indywidualizacji nauczania nauczyciel może zapewnić dziecku indywidualny program dydaktyczny oraz stosowny do jego sprawności sposób realizacji. Mogą to być np. dodatkowe ćwiczenia, realizowane podczas lekcji i w domu (nauczyciel, zadając dziecku ćwiczenia do domu powinien ściśle współpracować z rodzicami). Może to być częstsze odpytanie ustne, wydłużanie czasu na prace pisemne czy zezwalanie na przygotowanie części prac z pomocą komputera. Taki nauczyciel stawia dziecku wymagania stosownie do jego możliwości.

2. Sposób oceniania

Nauczyciel klasyfikuje ucznia głównie na podstawie wypowiedzi ustnych, a prace pisemne ocenia przede wszystkim na podstawie ich treści. Znając problem dysleksji, potrafi ułożyć program terapii indywidualnej dla ucznia i współpracować z jego rodzicami. W sposobie oceniania uczniów dyslektycznych uwzględnia różnorakie czynniki wpływające na jakość pracy i docenia włożony wysiłek, a nie tylko uzyskany efekt. Ocena powinna dotyczyć przede wszystkim poprawności wypowiedzi ustnych i strony merytorycznej prac pisemnych. W stosunku do tych uczniów również w klasach starszych powinno się w zasadzie stosować dodatkowo ocenę opisową.

3. Rozumienie zachowań współtowarzyszących dysleksji.

Łącznie z zaburzeniami o charakterze dyslektycznym współwystępować mogą mowy, orientacji przestrzennej oraz zaburzenia emocjonalne. Te ostatnie są często poważną konsekwencją nieprzezwyciężonych trudności w nauce czytania i pisania (np. postawy lękowe lub agresywne). Duży wysiłek dziecka włożony w określoną pracę i negatywna jej ocena to powód do wywołania u niego poczucia niepewności i niesprawiedliwości. Gdy takie sytuacje powtarzają się, w uczniu może pojawić się lęk i strach wobec oczekiwań dorosłych i swojej małej sprawności. Wśród dzieci przejawiających specyficzne trudności w nauce można zaobserwować symptomy zaburzonej dynamiki procesów psychicznych. Nadmiernej ruchliwości towarzyszą zwykle trudności w koncentracji uwagi, brak systematyczności w działaniu, pochopność i pobieżność myślenia.

4. Kontakty oparte na zrozumieniu problemów dziecka i współpracy z rodzicami.

Rodzice i nauczyciele poprzez częste pretensje do dziecka powodują, że wcześniej zaczyna ono funkcjonować z poczuciem winy, przeświadczeniem o braku miłości, akceptacji i zrozumienia z powodu niespełnienia oczekiwań. Jest to typowa sytuacja urazowa, w wyniku której pojawiają się przeżycia przekraczające możliwości adaptacyjne dziecka. Świadomy problemu nauczyciel i rodzic powinien pamiętać, aby: – nie stwarzać atmosfery zdenerwowania, napięcia, przymusu, wyśmiewania, lecz dążyć do spokoju i wzajemnego zaufania, – nie robić wymówek czy awantur, lecz rzeczowo wskazywać możliwości poprawienia błędów, – nie przeciążać czytaniem i przepisywaniem, lecz dostosowywać

